

netenkollegium) og Magistrat (Stadtrat). Magistratsmedlemmerne vælges af Byraadet; dog vælges Borgmesteren af Byraad og Magistrat i Fællesmøde. Borgmesteren er lønnet; han vælges paa 6 Aar, i nogle Byer dog paa 12 Aar.

IV. Sverige.

Hovedorganet for Selvstyret i de svenske Stæder er Byraadet (stadsfullmäktige) og det af Byraadet blandt Kommunens stemmeberettigede Indbyggere valgte Forretningsudvalg (drätselkammare). Byraadsvalgene gælde for 4 Aar, saaledes at Halvdelen af Byraadets Medlemmer afgaa hvert 2det Aar. Byraadet vælger aarlig sin Ordfører og Vice-Ordfører; det har besluttende Myndighed i Kommunens Anliggender, dog saaledes, at Beslutningen om Laan, Salg af fast Ejendom m. m. skal stadfæstes af Kongen eller af „Kongelig Majestæts Befalingshavende“ (nærmest svarende til Amtet). Forretningsudvalget — eller i visse Tilfælde andre særlige Institutioner, saasom Fattigstyrelsen (fattigvårdsstyrelsen), der fuldstændig vælges af Byraadet, eller Sundhedskommissionen (hälsovårdsnämndet), i hvis Sammensætning ogsaa Magistraten tager Del — har den udøvende Myndighed i de kommunale Anliggender. Særlig kan mærkes, at Forretningsudvalget „forvalter de Staden tilhørende faste Ejendomme ligesom dens Pengeforhold, oppebærer dens Indkomster og iværksætter de bevilgede Udbetalinger, og desuden for Stadens Regning udfører de særlige Hverv, som efter den for Forretningsudvalget udfærdigede Vedtægt høre til dets Forretningsomraade“. Denne Vedtægt affattes af Magistraten, underkastes Prøvelse af Byraadet og stadfæstes af den Befalingshavende. Endvidere aflægger Forretningsudvalget Kommunens Regnskab. Valget til Medlem af Forretningsudvalget gælder i de forskellige Byer for 2, 3 eller 4 Aar, saaledes at der hvert Aar afgaar en Del af Forretningsudvalget; almindeligvis vælges der aarlig Ordfører og Viceordfører.

Ved Siden af Byraad og Forretningsudvalg, der tilsammen udgøre den egentlige kommunale Bestyrelse, er der ogsaa en Magistrat. Denne bestaar af Borgmester og Raadmænd; i ældre Tider var den en væsentlig kommunal Institution, men dens kommunale Opgaver ere nu for største Delen gaaede over til andre Institutioner, og Magistraten med Hensyn til de kommunale Anliggender i det hele indskrænket til at stille Forslag samt føre Kontrol og endelig at være Mellemlidde mellem de rent kommunale Myndigheder og den højere Administration. Dens Hovedvirksomhed er nu at være Domstol i første Instans samt at deltage i Udøvelsen af Statens Administration. De ældre Valgregler ere i det hele bevarede: Raadmændene vælges af Byraadet, og Borgmesteren udnævnes af Kongen blandt tre Personer, der bringes i Forslag ved et Valg, der foretages af dem af Byens Indbyggere, der have Valgret til Rigsdagens andet Kammer. Magistratens Medlemmer ere lønede.

I Byer med under 3,000 Indbyggere behøver der ikke at være Byraad; i saa Fald vælges Forretningsudvalget direkte af de valgberettigede i Byen, og disse kunne ligeledes træffe Beslutning i en Række Anliggender, der ellers paahviler Byraadet, paa almindeligt Raadstuemøde (almänn rådstuga). I Byer med Byraad er Raadstuemødet indskrænket til at foretage Byraadsvalgene, er altsaa kun et Navn for Vælgerkorpset.

V. Norge.

Det kommunale Styre i de norske Byer er især ordnet ved „Lov om Formandskaber i Købstæderne“ af 14. Januar 1837 med senere Tillægslove. Borgerne vælge paa Grundlag af den almindelige Valgret et ret talrigt Repræsentantskab, og dette udvælger atter Fjerdedelen af sine Medlemmer til „Formænd“, der sammentræde til et Formandskab, der i det hele svarer til vort Byraad. Ved begge Valgene anvendes paa Forlangende af en vis Brøkdel af Vælgerne, henholdsvis af Repræsentanterne, Forholdstalsvalgmaaden. Repræsentanterne vælge aarligt blandt „Formændene“ en Ordfører og en Viceordfører; disse føre Forsædet saavel i Formandskabet som i